

## Časová proroctví v Da 12

Gerhard Pfandl

*Biblical Research Institute General Conference of Seventh-day Adventists*

V nedávných letech několik adventistů sedmého dne začalo aplikovat prorocké časy z Da 12,5-13 na budoucí události.<sup>1</sup> Odmítají tradiční adventistický pohled, který prorocké časy 3,5 času, 1290 a 1335 zařazuje do minulosti a prohlašují, že tato časová období se mají vnímat, jako doslovné dny, které nastanou v budoucnu. Podle jednoho výkladu 1335 dní začíná národním nedělním zákonem v Americe a 3,5 času, nebo 1260 dní a 1290 dní začíná celosvětovým nedělním zákonem.<sup>2</sup>

### I. Zhodnocení

Tento nový pohled obsahuje několik problémů, které činí tento výklad nepřijatelným:

- 1) 3,5 času, nebo 1260 dní v Da 7,25 a 12,7 považují za dvě rozdílná časová období v dějinách, jedno v minulosti a druhé v budoucnosti. Tento výklad narušuje jedno ze základních pravidel biblického výkladu textu (hermeneutiky), a to je „Písmo se vykládá Písmem, jedna pasáž je klíčem k výkladu jiné pasáže“<sup>3</sup>. Pokud odložíme toto pravidlo, proroctví se stane snadno manipulovatelným, takže jej vykladač bude moci ohýbat jakýmkoliv směrem, kterým bude chtít. Proroctví knihy Daniel jsou založena na principu opakování a rozšiřování (přibývání informací). To můžeme jasně vidět při pohledu na čtyři hlavní proroctví v knize (Da 2; 7; 8-9; 10-12. kap.), všechny začínají v době autora a končí druhým příchodem Krista. Každé proroctví klade důraz na rozdílné aspekty tohoto časového období. Da 7 doplňuje vidění z Da 2 o detaily ohledně malého rohu a Da 8 rozšiřuje obraz malého rohu ještě dále atd. Takže společné prvky v různých kapitolách této knihy se musí vztahovat ke stejným věcem, nebo událostem. Pokud se „odebrání soustavné“ v Da 8,11 vztahuje k událostem v minulosti, potom se musí „odebrání soustavné“ v Da 12,11 vztahovat k minulosti, a pokud se 3,5 času v Da 7,25 vztahuje k minulosti, potom stejně tak se musí i 3,5 času z Da 12,7 vztahovat k minulosti také.
- 2) Tento pohled ignoruje základní strukturu Danielových vidění, kde vždy po vidění následuje vysvětlení.
  - a. Daniel 2 – vidění (v. 31-35), vysvětlení (v. 36-46)
  - b. Daniel 7 – vidění (v. 1-14), vysvětlení (v. 15-27)
  - c. Daniel 8-9 – vidění (v. 1-12), vysvětlení (v. 13-26; 9,24-27)
  - d. Daniel 10-12 – vidění (v. 11,2-12,4), vysvětlení (v. 12,5-13)

I když je pravdou, že vidění v Da 11,2-12,4 je vysvětlením vidění v Da 8, nemůžeme přehlížet skutečnost, že v Da 7; 8 a 10-12 jsou časová proroctví vždy umístěna v části vysvětlení, ne v samotném vidění. V Da 10-12 končí vidění veršem 12,4 a prorocké časy jsou uvedené ve verších 12,5-13. Tato struktura se poruší, pokud verše 12,5-13 vykládáme jako nové vidění.

- 3) Tento pohled zcela ignoruje lingvistická a gramatická propojení mezi viděním v Da 11 a vysvětlením v Da 12. Zaprvé, verše 12,5-13 nejsou novým viděním s odlišným tématem, ale vysvětlují určité prvky vidění z 11. kapitoly. To zjevně vyplývá z citace ve verši 12,6: „Za jak dlouho nastane konec těch *podivuhodností*?“

<sup>1</sup> Marian G. Berry, *Warning!* (Brushton, NY: Teach Services, 1990), 154. Ronald Gary Stickney, *The Prophecy of Daniel 11 and Revelation* (Grand Junction, MI: Proclaim the Prophecy "Now" Seminar, n.d.). Robert N. Smith, Jr., *Sunday vs Rapture* (Ft. Worth, TX: Roheka Books, 2002).

<sup>2</sup> Berry, 154.

<sup>3</sup> Ellen G. White, *Evangelism*, 581.

Hebrejské slovo *pala*<sup>4</sup> pro „podivuhodnosti“<sup>5</sup> je možné přeložit jako „ohromné (děsivé, úžasné) události“<sup>6</sup> nebo jako „nádherné události“<sup>7</sup>. Protože verš 5 se neodkazuje k žádné události, potom „podivuhodnosti“ se mohou pouze odkazovat k vidění z Da 11. Slovo *pala* je ve skutečnosti použité ve verši 11,36, kde popisuje rouhání krále severu. Je také použité ve verši 8,24, kde malý roh ničí „mimořádně [pala]“<sup>8</sup>. Ve verších 12,7-8 slyší Daniel slova „a až skončí tříštění ruky svatého lidu, *toto* vše pomine.“ Protože Daniel nerozumí tomu, co slyšel, ptá se: „co přijde koncem *těch věcí*?“ A tak ve verších 12,6-8 máme tři zmínky o „těchto věcech/podivuhodnostech“ Pokaždé se odkazují k událostem ve vidění z 11. kapitoly. To jasně naznačuje, že Da 12,5-13 je součástí vidění z Da 11,2-12,4. Navíc je zde silné tematické a jazykové propojení mezi texty v 7,25 a 12,7. Tříštění ruky svatého lidu ve verši 12,7 trvá 3,5 času a je stejné, jako pronásledování svatých ve verši 7,25, které také trvá 3,5 času.

- 4) M. Berry, jedna z hlavních zastánců nového pohledu, že obě období 1260 a 1290 dní z Da 12 začínají celosvětovým nedělním zákonem. Věřící, že 1260 dní skončí celosvětovým nařízením o trestu smrti a 1290 dnů bude pokračovat dalších 30 dní. Dodatečných 30 dní vysvětluje jako dvě časová období o délce 15 dnů. Prvních 15 dnů je „jedna hodina“ ve Zj 17,12 (360/24=15) a druhých 15 dnů je „jedna hodina“ ze Zj 18,10. Zatímco prvních 1260 dní považuje za doslovné dny, zbývajících 30 dní z období 1290 vypočítává, jako dvě prorocké hodiny, které vykládá podle principu den za rok. Tato kombinace doslovného a prorockého času je dalším náznakem zmatku v tomto pohledu.
- 5) Nakonec tato nová interpretace časů z Da 12 je také v rozporu s jednoznačným stanoviskem Ellen Whiteové. V roce 1880 napsala „Přináším svědectví, od uplynutí času v roce 1844 nebude žádný určitý čas, kterým by Bůh zkoušel lid. Největší zkouškou ohledně času byly roky 1843 a 1844; a ti kteří stanovují čas po této významné době označené v prorockých byli svedeni a jsou svedeni“<sup>8</sup>. Je pravda, že Ellen Whiteová zde mluví o stanovování data druhého příchodu, který tento nový pohled nestanovuje, nicméně, v jejích spisech není žádný náznak, že jakýkoliv prorocký čas by měl sehrát v budoucnu svou úlohu. Ve skutečnosti v dopisu z roku 1850 Ellen Whiteová píše ohledně bratra Hewita: „V minulosti jsme mu řekli o některých jeho omylech, že 1335 dní skončilo a o několika dalších jeho omylech. Mělo to pouze malý vliv. Temnotu, kterou za sebou vláčel bylo možné cítit na setkání“<sup>9</sup>. Někteří věří, že tímto prohlášením umístila 1335 dní do budoucnosti. Nicméně se má za to, že tato věta znamená: „V minulosti jsme mu řekli o některých jeho omylech, [řekli jsme mu], že 1335 dní skončilo a [řekli jsme mu] o několika dalších jeho omylech.“ Jinak bychom se museli ptát, proč Ellen Whiteová kárala bratra Hewita a ne svého manžela a všechny další průkopníky, kteří učili, že 1335 dní skončilo.<sup>10</sup> To naznačuje, že ona sama zařadila 1335 dní do minulosti.

## II. Adventistický výklad

V Da 12,5-13 je prorok stále u řeky Tigris, kde se byl ve verši 10,4. Nyní zaslechl rozhovor mezi dvěma nebeskými bytostmi, a nakonec se k nim přidává. Tato pasáž je

<sup>4</sup> נִלְאָ (pozn. překladatel)

<sup>5</sup> Ostatní české překlady používají: „div“ – Studijní překlad Miloše Pavlíka, „podivuhodné věci“ – ČEP; „divné věci“ – BKR; „hrůzy“ – B21; „neslýchané věci“ – JB (pozn. překladatel)

<sup>6</sup> Ernest C. Lucas, *Daniel*, Apollos Old Testament Commentary (Leicester, England: InterVarsity Press, 2002), 296

<sup>7</sup> L. Koehler and W. Baumgartner, *The Hebrew and Aramaic Lexicon of the Old Testament* (Leiden: E. J. Brill, 1996), 928.

<sup>8</sup> Ellen White, *Life Sketches of James and Ellen White*, 221.

<sup>9</sup> Ellen White, *Manuscript Release*, 6:251.

<sup>10</sup> James White, „The Judgment,” *Review and Herald*, January 29, 1857, 100. Uriah Smith, „Short Interviews with Correspondents,” *Review and Herald*, February 24, 1863. I am indebted to Alberto Timm for the pioneer sources. See his article „Os 1290 e 1335 dias de Daniel” in *Ministeria* (Brazil), (May-June 1999), 16-18

v několika ohledech paralelní s Da 8,13.14. Obě se odehrávají na břehu řeky, obě zahrnují dvě neznámé nebeské bytosti a obě obsahují otázku „Jak dlouho?“

„*Za jak dlouho nastane konec těch podivuhodností?*“ (12,6) – To se odkazuje zpět k vidění z 11. kapitoly. Gabriel poskytl Danieli dlouhé vysvětlení, které mu pomohlo pochopit, co se stane Božím lidu (10,14). Nyní se objevily dvě nebeské bytosti a jedna z nich, proto aby byl Daniel informován, klade otázku Michaelovi, muži oděnému lněným oděvem. Odpověď je v 7. verši, že čas konce následuje po 1260 letech papežské nadvlády a pronásledování. „V této odpovědi Daniel ve skutečnosti dostal druhou polovinu odpovědi na otázku, kterou položil stejným nebeským bytostem ve verši 8,13. Ta otázka se týkala pošlapávání papežskou mocí, obou prvků – svatyně i vojska. Ve verši 8,14 dostal odpověď, že svatyně bude pošlapávána do roku 1844. Nyní dostává odpověď, že vojsko bude pošlapáváno do roku 1798. A v následující Danielově otázce a Michaelově odpovědi bude uveden vztah mezi těmito dvěma obdobími.“<sup>11</sup>

1) 1290 dní (12,11) – Odstranění *tamid* (soustavné) je v knize Daniel zmíněno třikrát.

- Da 8,11 Bez spojení s konkrétním časem
- Da 11,31 Znovu bez spojení s konkrétním časem, nebo datem
- Da 12,11 A od doby ... tisíc dvě stě devadesát dnů.

Je důležité si všimnout paralelismů mezi Da 11,31 a 12,11

11,31 Tehdy z něho [krále severu] povstanou síly a znesvěť svatyni – pevnost. **Odstraní** také **soustavnou bohoslužbu a dají tam tu pustošící ohavnost.**

12,11 A od doby **odstranění soustavné bohoslužby** a k **dání pustošící ohavnosti** uplyne tisíc dvě stě devadesát dnů.

Tyto dva texty jsou jednoznačně paralelní a odkazují se ke stejným událostem v historii. Takže, pokud 11,31 odkazuje do minulosti, potom i 12,11 také musí odkazovat do minulosti.

V Da 8,11 se „soustavná“ odkazuje na Kristovu přímluvnou službu, které se zmocnili kněží skrze vykonávání mší a zpovědí. Při každé mši znovu obětovali Krista, tím papežství odstranilo Kristovu nebeskou službu z myšlení lidí. Jak dlouho toto trvalo? V květnu roku 1998 papež Jan Pavel II. vydal svůj pastorální dopis *Dies Domini*, ve kterém volá po nedělních zákonech.<sup>12</sup> Ve stejném dopise mluví o účasti na nedělní mši a uvádí, že zejména od počátku šestého století existovali univerzální zákony, které vyžadovali povinnou účast na mši. Jako adventisté sedmého dne říkáme, že v šestém století byla odstraněna soustavná bohoslužba a byla ustanovená pustošící ohavnost. Počátek 1290 let datujeme od roku 508. Proč? Především proto, že tento datum odečítáme od roku 1798, který vnímáme jako konec 1260 a 1290 let, to nás přivádí do roku 508. Co se stalo v roce 508? V roce 496 se král Franků Chlodvík stal římským katolíkem. Všechny ostatní germánské kmeny, které rozložily římskou říši byly ariánské, a proto soupeřily s římským papežem. Chlodvík porazil Vizigóty a stal se první státní mocností, která se spojila s římskou církví na vzestupu. Proto se Francie nazývá nejstarší dcerou římskokatolické církve.

„Po svém velkém vítězství nad Góty v roce 507 ... Chlodvík přišel do Tours, pravděpodobně v polovině roku 508, aby oslavil své vítězství. Setkal se tam s Byzantskými vyslanci, kteří mu představili výnos, kterým byl jmenován čestným konzulem.“<sup>13</sup> Spojení státní a náboženské moci (Franků a papežství) bylo v té době významným krokem k „ustanovení pustošící ohavnosti“, které souviselo s nebiblickými učenými papežství a jejich prosazováním skrze spojení církve a státu. Jedna z ironií v historii je, že francouzská mocnost, která pomohla papežství v počátku 1290 let byla stejnou mocností, která způsobila její zánik na konci tohoto časového období, kdy Napoleon v roce 1798 uvěznil papeže Pia VI.

<sup>11</sup> Ernest W. Marter, *Daniel's Philosophy of History* (Bracknell, England: Newbold College, 1967), 115.

<sup>12</sup> Pope John Paul II, “Dies Domini”(May 31, 1998), section 47. For the text of this Apostolic Letter see the Vatican website: [www.vatican.va/holy\\_father/john\\_paul\\_ii](http://www.vatican.va/holy_father/john_paul_ii). Dies Domini can be found under his Apostolic Letters. Visited 5/15/03.

<sup>13</sup> Herwig Wolfram, *The Roman Empire and Its Germanic Peoples* (Berkeley: University of California Press, 1997), 222.

2) *1335 dní (12,12)* – Žádná konkrétní událost není zmíněna v souvislosti s počátkem 1335 dnů. Nicméně, zdá se, že kontext naznačuje, že začátek je ve stejném období jako 1290 let. Pokud je to správně, potom 1335 dní skončilo v letech 1843-44 v době, kdy bylo kázáno první andělské poselství. (To je také posledním rokem 2300 prorockých let, který trval od podzimu 1843 do podzimu 1844).

Období 1335 prorockých dnů není zmíněno ve spojitosti s činností mocí malého rohu. Spíše je spojené se zvláštním požehnáním pro ty, kteří žijí na konci tohoto časového období. Další požehnání pro konec času se nachází ve Zj 14,13: „Blahoslavení mrtví, kteří od této chvíle umírají v Pánu!“

#### *Závěr*

Důkazy z Písma a Ducha proroctví nepodporují myšlenku, že prorocké časy z Da 12 jsou stále v budoucnu. Adventistický výklad, který je v souladu s historicistickými principy výkladu zařazuje tyto prorocké časy do minulosti, což je stále nejlepším řešením pro obtížný text Da 12,5-13.

2. 5. 2019 přeložil Lukáš Hora

Biblické texty jsou převzaty z Českého studijního překladu.

Zdroj: <https://adventistbiblicalresearch.org/sites/default/files/pdf/The%20Time%20Prophecies%20in%20Dan%2012.pdf>